

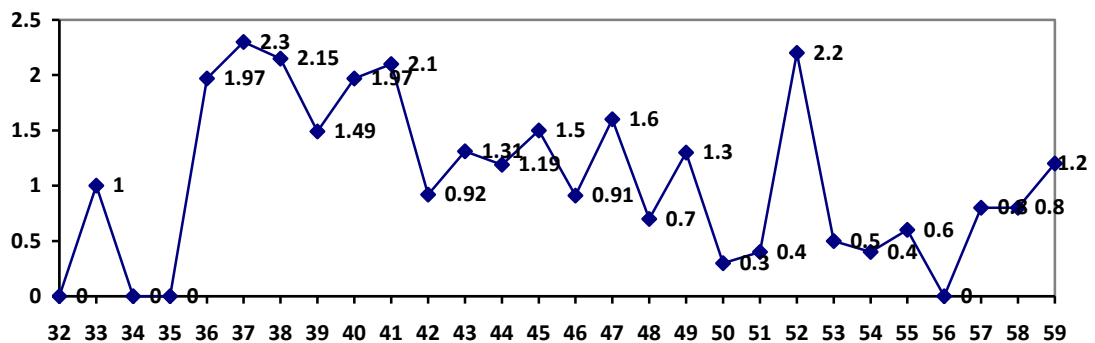
สถานการณ์การโรคเอดส์จังหวัดอุบลราชธานี

จากการติดตามสถานการณ์ทางระบาดวิทยาของโรคเอดส์อุบลราชธานีได้รับรายงานผู้ป่วยเอดส์รายแรกในปี 2533 และเพิ่มจำนวนเป็น 7,189 ราย ในเดือนกันยายน 2559 ซึ่งพบว่าโรคเอดส์ได้กลายเป็นปัญหาทางสังคมที่มีความซับซ้อน ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์หรือครอบครัวเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อชุมชนและสังคมอย่างรุนแรง ไม่ว่าจะเป็นปัญหาทางด้านร่างกายและจิตใจของผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ ปัญหาเด็กที่เกิดจากมารดาที่ติดเชื้อถูกทอดทิ้ง ปัญหาการอยู่ร่วมกันระหว่างผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์กับครอบครัวและชุมชน ปัญหาด้านเศรษฐกิจและการครองชีพ ล้วนเป็นภาพที่ชัดเจนว่าเอดส์ไม่ใช่เพียงปัญหาของโรคเท่านั้น แต่เป็นปัญหาที่มีความเกี่ยวข้องกับบุคคล เชื้อโรคและสิ่งแวดล้อมหรือสังคมโดยตรง ทำให้การดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์จำเป็นต้องมีความต่อเนื่องทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เกิดเป็นวิวัฒนาการต่าง ๆ มากมายในความพยายามที่จะเข้าไปป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ ปัญหาสถานการณ์ระบาดของโรคติดเชื้อเอชไอวีและโรคเอดส์ในปัจจุบันสรุปได้โดยสังเขป ดังนี้

สถานการณ์การติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มประชากรทั่วไป

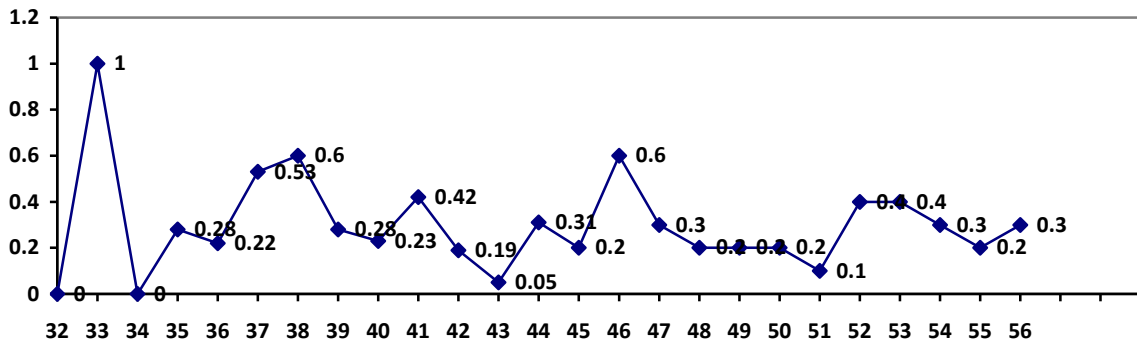
ความชุกของการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มประชากรทั่วไป ได้จากข้อมูลเฝ้าระวังการติดเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มทหารคัดเลือกใหม่เข้ากองประจำการ ได้ข้อมูลจากกรมการแพทย์ทหารบกและกลุ่มหญิงที่มารับบริการฝากครรภ์ ในโรงพยาบาลทุกแห่งช่วงเดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม ของทุกปี

กลุ่มหญิงตั้งครรภ์ พบว่า มีความชุกของการติดเชื้อเอชไอวีเพิ่มขึ้นปี พ.ศ.2556(ร้อยละ0) เป็นร้อยละ0.8ในปีพ.ศ.2558 และสูงขึ้นในปีพ.ศ.2559 เป็น ร้อยละ 1.2 (รูปที่ 1)

รูปที่ 1 ความชุกของการติดเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มหญิงตั้งครรภ์

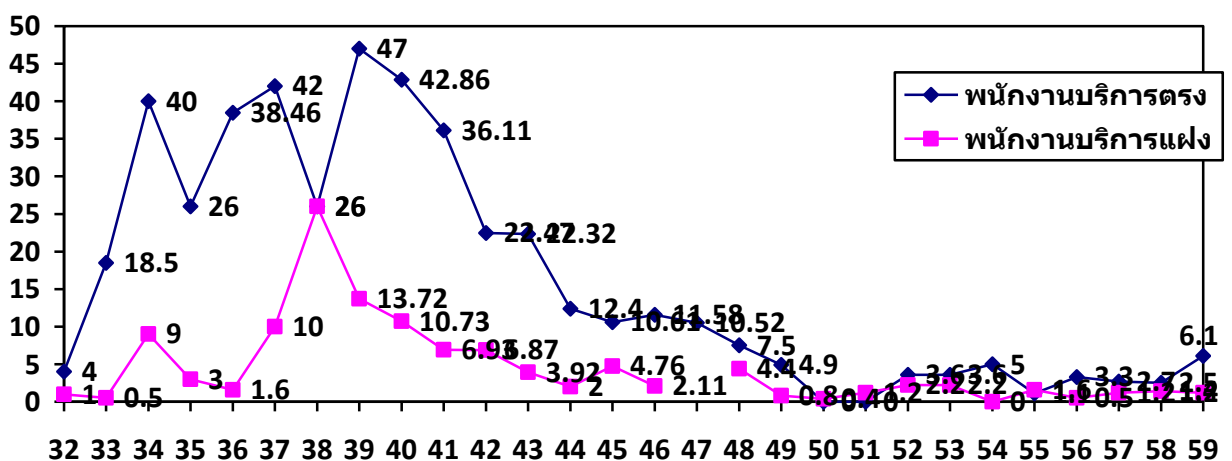
กลุ่มทหารกองประจำการ ใช้ข้อมูลจากกรมการแพทย์ทหารบก จะทำการตรวจเลือดทหารกองประจำการ ในเดือนเมษายนของทุกปี ผลการเฝ้าระวัง พบว่า ความชุกของการติดเชื้อเอชไอวี เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.2 ในปีพ.ศ.2555 เป็นร้อยละ 0.3 ในปีพ.ศ.2556 (รูปที่ 2)

รูปที่ 2 ความชุกของการติดเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มทหารกองประจำการ
สถานการณ์การติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มประชากรกลุ่มเสี่ยง

ความชุกของการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มประชากรกลุ่มเสี่ยงได้จากข้อมูลเฝ้าระวังการติดเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มพนักงานหญิงบริการตรงและแฝง เก็บข้อมูลในเขตอำเภอเมือง วารินชำราบ เขมราฐและอำเภอสรีนคร กลุ่มหญิงบริการทางเพศตรง พบว่าในช่วงก่อนปีพ.ศ.2539 มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะปีพ.ศ.2539 มีความชุกสูงสุดเป็นร้อยละ 47.0 หลังจากที่มีแนวโน้มของการติดเชื้อเอชไอวีลดลงอย่างต่อเนื่อง เหลือ ร้อยละ 0 ในปี 2551 แต่เพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ 6.1 ในปี 2559

หญิงบริการทางเพศแฝง พบว่า ความชุกของการติดเชื้อเอชไอวีลดลงจากร้อยละ 26.0 ในปี 2538 เป็นร้อยละ 1.2 ในปี 2559 (รูปที่ 3)

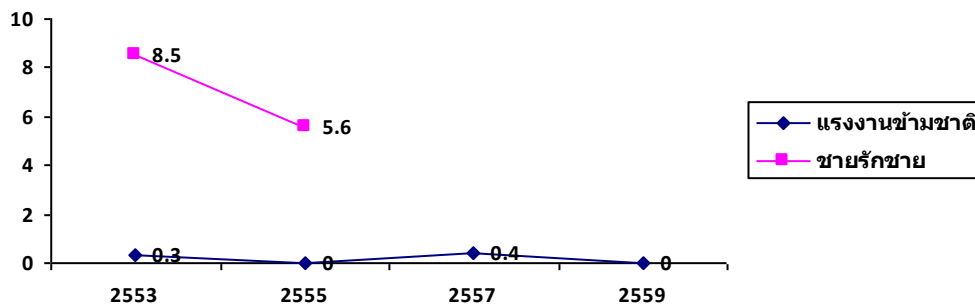

รูปที่ 3 ความชุกของการติดเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มพนักงานบริการ

สถานการณ์การติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มประชากรกลุ่มเข้าถึงยาก

ความชุกของการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มประชากรกลุ่มที่เข้าถึงยากได้จากข้อมูลเฝ้าระวังการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มชายรักรักชาย ซึ่งเก็บข้อมูล ปี 2553 และ ปี 2555 และกลุ่มแรงงานข้ามชาติ(ชาติลาว) ซึ่งเก็บข้อมูล ปี 2553 , 2555,2557,2559

กลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย พบว่า ความชุกของการติดเชื้อเอชไอวี ลดลงจาก ร้อยละ 8.5 ปี 2553 เป็น ร้อยละ 5.6 ในปี 2555 กลุ่มแรงงานข้ามชาติปี พบว่า ความชุกของการติดเชื้อเอชไอวี ลดลงจาก ร้อยละ 0.3 ในปี 2553 เหลือร้อยละ 0 ในปี 2559 (รูปที่ 4)

รูปที่ 4 ความชุกของการติดเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มที่เข้าถึงยาก

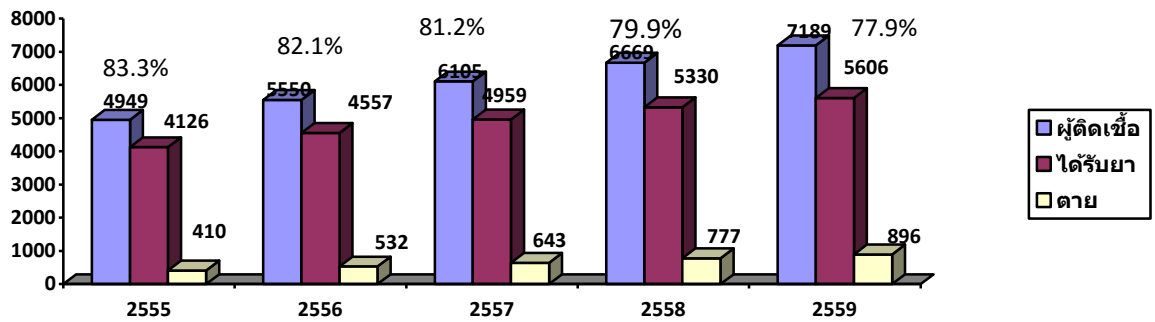
สถานการณ์เอดส์ในแม่และเด็ก

จากการดำเนินงานโครงการป้องกันการถ่ายทอดเชื้อเอชไอวีจากแม่สู่ลูก พบว่าหญิงที่มากลอดติดเชื้อเอชไอวี ร้อยละ 0.3 ในปี 2559 ลดลงจากปีที่ผ่านมา (ร้อยละ0.4) ส่วนการติดเชื้อซิฟิลิส ปี2559 สูงขึ้น ร้อยละ0.1 จากปี 2558 ร้อยละ0.02 ส่วนอัตราถ่ายทอดเชื้อจากแม่สู่ลูก ร้อยละ 0 ตั้งแต่ ปี 2557 ถึง 2559 ตารางที่ 1 จำนวนร้อยละหญิงกลอดที่ตรวจหาการติดเชื้อเอชไอวีและเชื้อซิฟิลิส

ปี พ.ศ.	จำนวนหญิงกลอด (ราย)	Anti-HIV positive		ซิฟิลิส positive		ทารกที่ติดเชื้อเอชไอวี	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2555	12160	48	0.39	3	0.02	64	1.56
2556	19106	83	0.43	14	0.07	86	2.33
2557	18453	79	0.43	8	0.04	72	0
2558	16971	77	0.45	4	0.02	70	0
2559	16848	61	0.36	19	0.1	61	0

สถานการณ์การรักษาผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยเอดส์

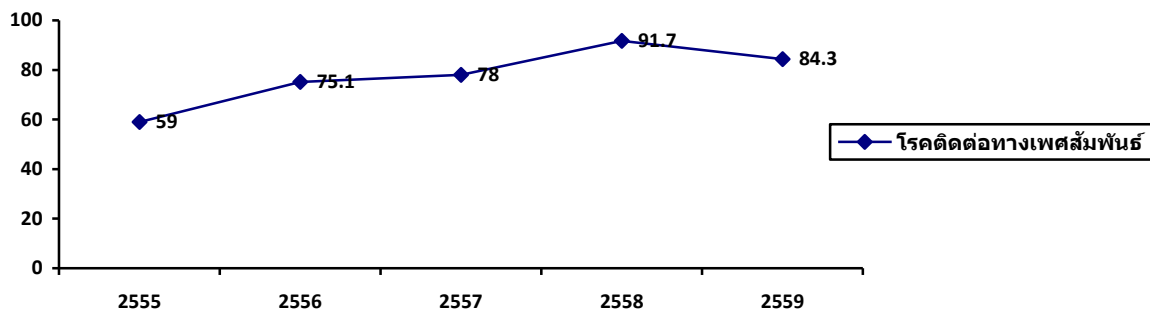
การกินยาต้านไวรัสเอดส์เป้าหมายให้ผู้ติดเชื้อเอชไอวีกินยาครอบคลุม 90 % แต่จากการดำเนินงานผลงานยังต่ำกว่าเป้าหมาย ปี 2559 พบว่ากินยา 77.9 %

รูปที่ 5 ร้อยละของเด็กและผู้ใหญ่ที่ได้รับการรักษาด้วยยาต้านไวรัส

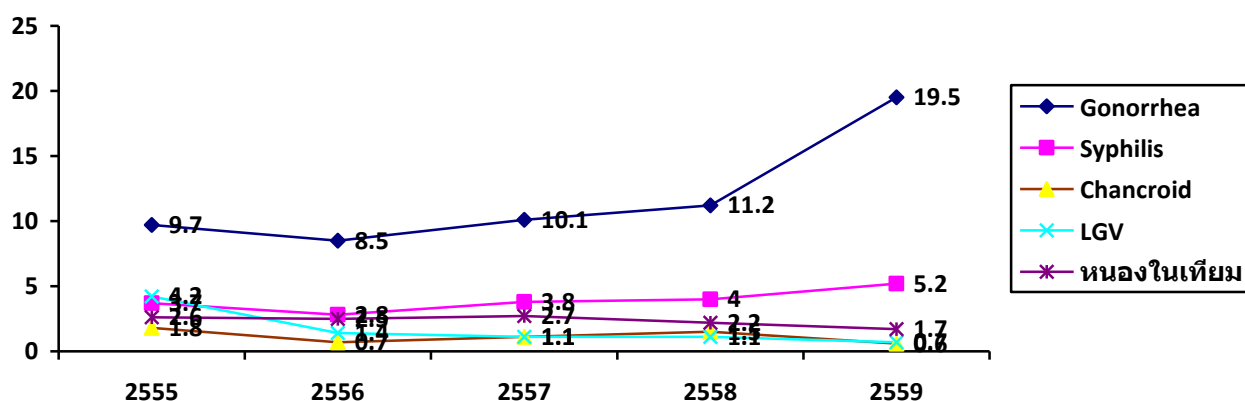
สถานการณ์โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

จำนวนโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (STD รวม) ประกอบด้วยโรคซิฟิลิส(Syphilis) , หนองใน (Gonorrhea) , หนองในเทียม(Non-Gonococcal urethritis, NSU, NGU) แผลริมอ่อน (Chancroid, Soft chancre) , ฝีมะม่วง (Lympho- granulomavenereum, LGV) เริ่มที่อวัยวะเพศ (Genital herpes simplex virus infection) , หูดอวัยวะเพศและทวารหนัก (Condylomacuminata) และโรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์อื่นๆ (Vaginal trichomoniasis, Pediculosis pubis, Genital molluscumcontagiosum and others) พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ตั้งแต่ปี 2555 ถึงปี 2558 (จากอัตราป่วย 59.0 ต่อประชากรแสนคน เป็นอัตราป่วย 91.7 ต่อประชากรแสนคน 91.7) และลดลงในปี 2559 อัตราป่วย 84.3 ต่อประชากรแสนคน

รูปที่ 6 อัตราป่วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (STD รวม) ต่อแสนประชากร

แต่เมื่อจำแนกรายโรคพบว่าอัตราป่วยด้วยโรคโรซิฟิลิส(Syphilis) , หนองใน (Gonorrhea) มีแนวโน้มมากขึ้น จากปี 2557 –ปี 2559 ส่วน หนองในเทียม(Non-Gonococcal urethritis, NSU, NGU) แผลริมอ่อน (Chancroid, Soft chancre) , ฝีมะม่วง (Lympho- granulomavenereum, LGV) มีแนวโน้มลดลง

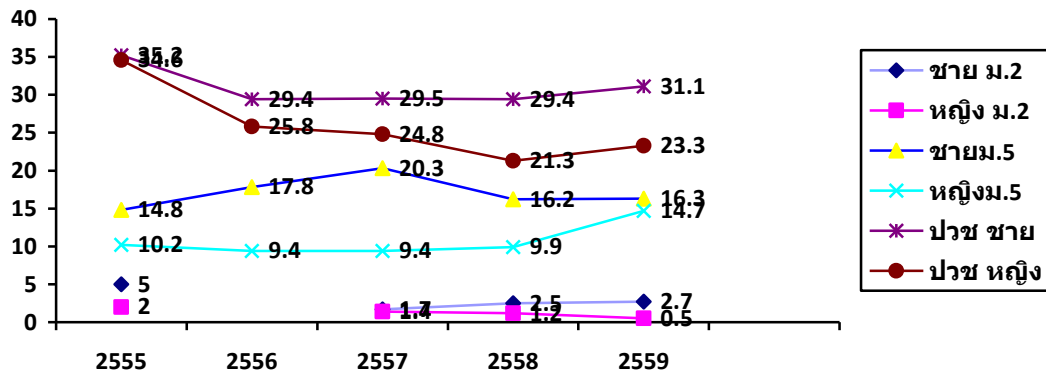
รูปที่ 7 อัตราป่วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ต่อแสนประชากร

พฤติกรรมทางเพศในกลุ่มเยาวชน

จากการสำรวจ พฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ดำเนินการใน ช่วงเดือนกรกฎาคมถึงสิงหาคม โดยการสุ่มเลือกโรงเรียน สุ่มตัวอย่าง โรงเรียน จำนวน 10 โรงเรียน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 300-350 ราย จากโรงเรียนทั้งหมดในจังหวัด อุบลราชธานี จำแนกตามเขต โชนของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี 4 โชนและ โรงเรียน อาชีวศึกษา 10 โรงเรียน ในจังหวัดอุบลราชธานี

2.1 ค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชน

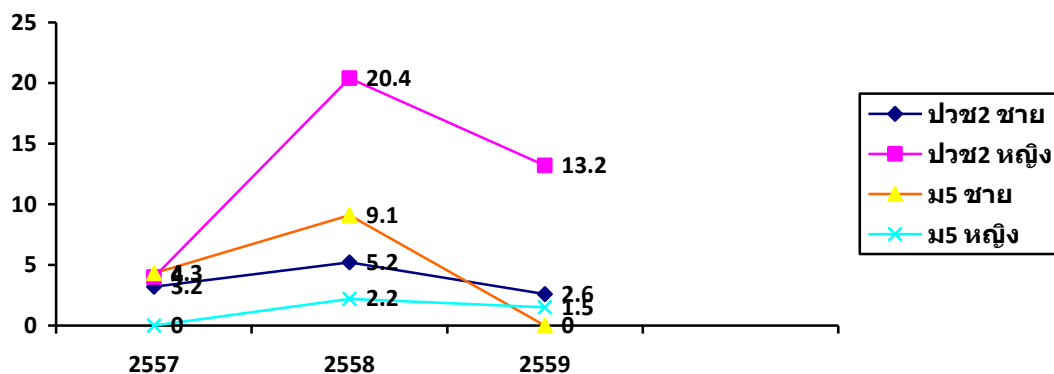
ผลการสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มเด็กนักเรียนชายและหญิง นักเรียนให้ ประวัติเคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์แล้ว จากปี 2557- 2559 พบว่า ในกลุ่มนักเรียนชายมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 2 มีแนวโน้มสูงขึ้น(ร้อยละ 1.7 ปี 2557 ร้อยละ 2.5 ปี 2558 ร้อยละ 2.7 ปี 2559) ส่วนนักเรียนหญิง ลดลง (ร้อยละ 1.4 ปี 2557 ร้อยละ 1.2 ปี 2558 ร้อยละ 0.5 ปี 2559) สำหรับ กลุ่มนักเรียนชายมัธยมศึกษาชั้น ปีที่ 5 มีแนวโน้มลดลง (ร้อยละ 20.3 ปี 2557 ร้อยละ 16.2 ปี 2558 ร้อยละ 16.3 ปี 2559) ส่วนนักเรียนหญิง สูงขึ้น (ร้อยละ 9.4 ปี 2557 ร้อยละ 9.9 ปี 2558 ร้อยละ 14.7 ปี 2559) ขณะที่นักเรียนอาชีวศึกษา ชั้นปีที่ 2 ชาย มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น(จากร้อยละ 29.5 ในปี 2557 ร้อยละ 29.4 ในปี 2558 เป็น ร้อยละ 31.1 ในปี 2559) ส่วนเพศหญิง ลดลง (จากร้อยละ 24.8 ในปี 2557 ร้อยละ 21.3 ในปี 2558 เป็น ร้อยละ 23.3 ในปี 2559)

รูปที่ 8 ร้อยละของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกในกลุ่มเยาวชน

2.2 การมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกเปลี่ยนเงินหรือสิ่งของในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา

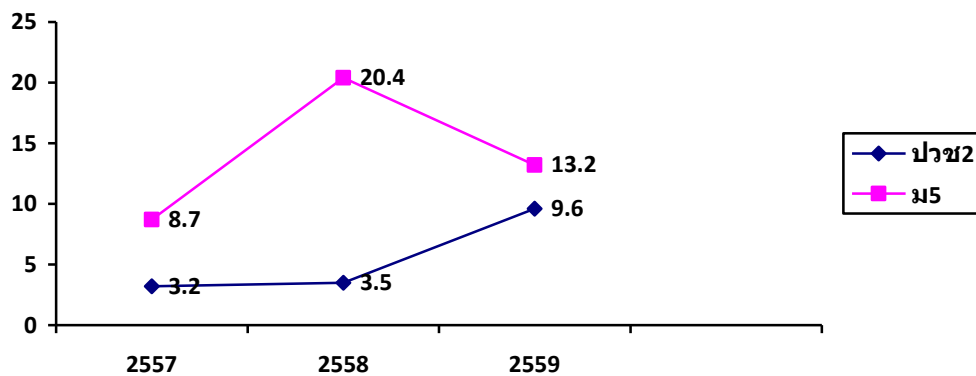
ข้อมูลการสำรวจพฤติกรรมในกลุ่มเด็กนักเรียนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 ถึง พ.ศ. 2559 พบว่า พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกเปลี่ยนเงินหรือสิ่งของตอบแทน ในกลุ่มเยาวชนนักเรียนมีแนวโน้มลดลงกล่าวคือนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ร้อยละ 4.3 ปี 2557 ร้อยละ 2.3 ปี 2558 ร้อยละ 1.8 ปี 2559) กลุ่มนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ร้อยละ 0 ปี 2557 ร้อยละ 2.2 ปี 2558 ร้อยละ 1.5 ปี 2559) และกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา ชาย (ร้อยละ 3.2 ปี 2557 ร้อยละ 5.2 ปี 2558 ร้อยละ 2.6 ปี 2559) ส่วนกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาหญิง (ร้อยละ 4 ปี 2557 ร้อยละ 9.1 ปี 2558 ร้อยละ 0 ปี 2559)

รูปที่ 9 ร้อยละของการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกเปลี่ยนเงินหรือสิ่งของ

2.3 พฤติกรรมเสี่ยงด้านการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายกับชาย

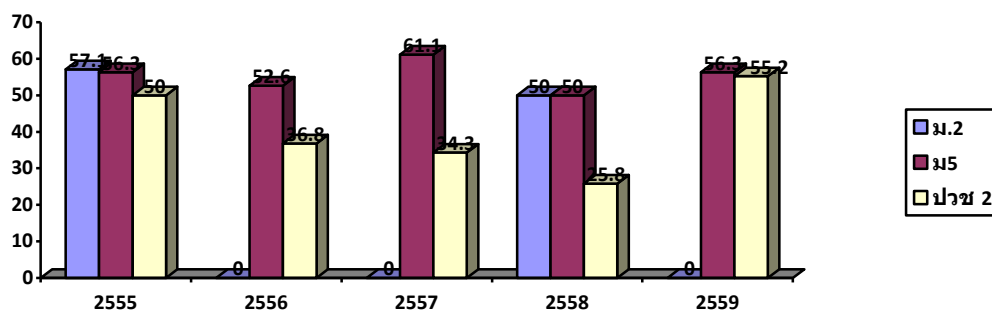
ในปัจจุบันพบว่าพฤติกรรมทางเพศมีความหลากหลาย และมีการเปิดเผยเป็นที่ยอมรับมากขึ้น ทำให้แนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายกับชายเพิ่มสูงขึ้น โดยผลการสำรวจในปี พ.ศ. 2557-2559 พบว่า ในกลุ่มนักเรียนชายอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 การมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกัน ร้อยละ 3.2 ในปี 2557 ร้อยละ 3.5 ในปี 2558 และ ร้อยละ 9.6 ในปี 2559 ส่วนนักเรียนชายมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประสิทธิภาพมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกันในรอบปีที่ผ่านมา ร้อยละ 5.7 ในปี 2557 เพิ่มขึ้น ร้อยละ 13.2 ในปี 2559

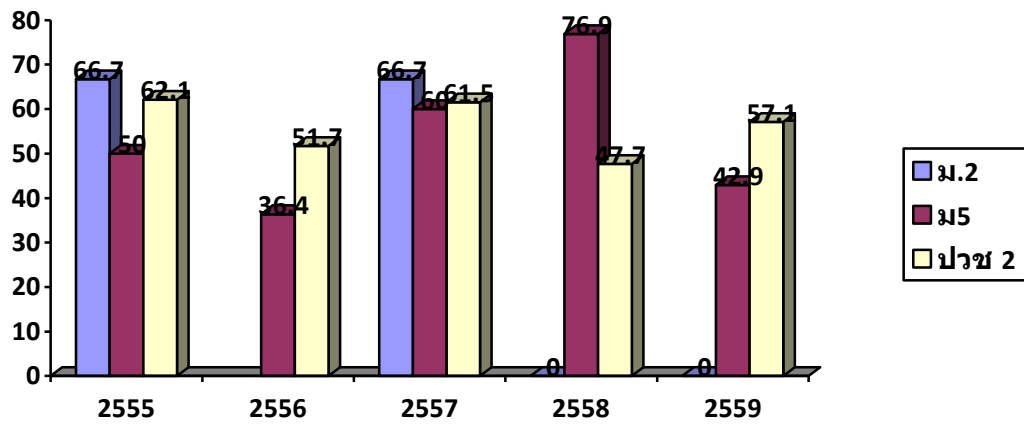
รูปที่ 10 ร้อยละของการมีเพศสัมพันธ์ผู้ชายกับผู้ชาย

2.4 พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ เพื่อการป้องกันตนเองจากการติดเชื้อเอชไอวี

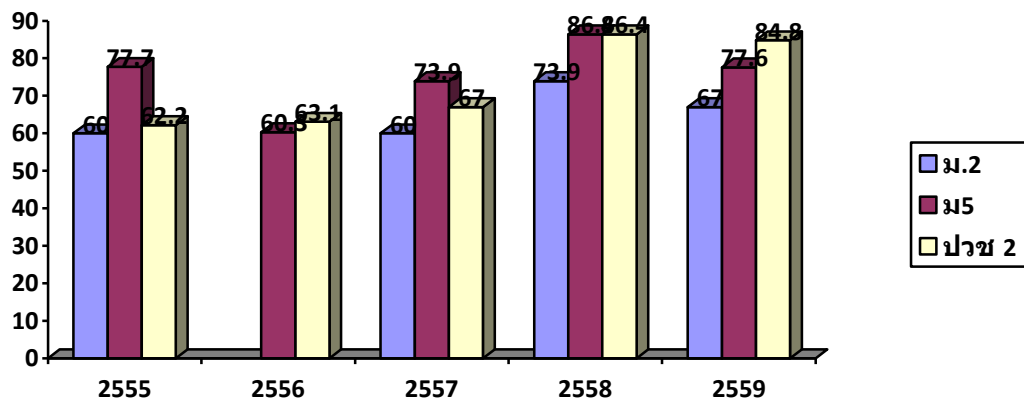
พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยกับแฟนหรือคนรัก และหญิงอื่นในกลุ่มเยาวชนทุกกลุ่มจะต่ำ แต่จะเพิ่มสูงขึ้นกับการใช้ถุงยางอนามัยครั้งสุดท้าย ในขณะที่ชายที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายในนักเรียนอาชีวศึกษาจะสูงกว่านักเรียนมัธยมปีที่ 5

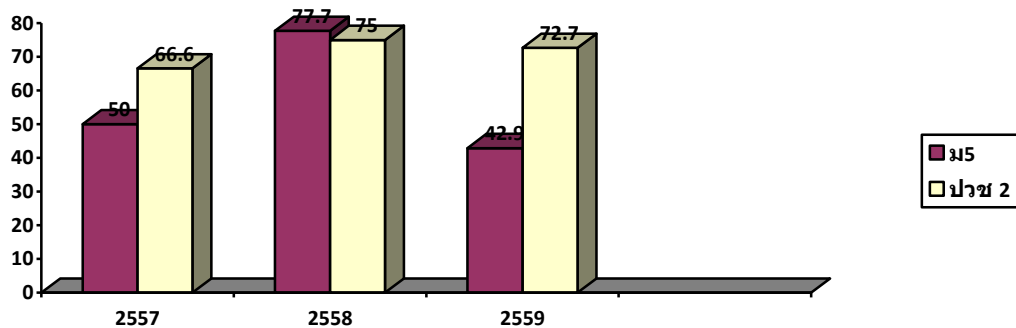
รูปที่ 11 ร้อยละของพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยกับแฟน/คนรัก

รูปที่ 12 ร้อยละของพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยกับหญิงอื่นที่ไม่ใช่แฟน

รูปที่ 13 ร้อยละของพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยครั้งล่าสุดในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา

รูปที่ 14 ร้อยละของพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย

2.5 เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมการใช้สารเสพติด สารมึนเมา และดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ก่อนการมีเพศสัมพันธ์

กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่2,5 และกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา ทั้งชายและหญิงมีการใช้สารเสพติด สารมึนเมา และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ก่อนมีเพศสัมพันธ์โดย ปี พ.ศ. 2559 พบว่านักเรียนชายนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่5 และอาชีวศึกษามีการใช้สารเสพติดใกล้เคียงกัน ส่วนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาจะดื่มมากกว่า ในเพศหญิง พบว่าดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใกล้เคียงกัน (ตารางที่) ตารางที่ 2 ร้อยละของนักเรียนที่เคยใช้สารเสพติด เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ก่อนมีเพศสัมพันธ์

กลุ่มนักเรียน	ม.2	ม.5	ปวช.2
นักเรียนชาย			
ใช้สารเสพติดก่อนมีเพศสัมพันธ์	0	1.9	1.8
ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์	0	11.3	20.2
นักเรียนหญิง			
ใช้สารเสพติดก่อนมีเพศสัมพันธ์	0	0	0
ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์	0	9.1	8.5

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

จากผลการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2, 5 และอาชีวศึกษาปีที่ 2 พ.ศ. 2555 - 2559 การตอบข้อคำถามเกี่ยวกับความรู้เรื่อง โรคเอดส์ ตามตัวชี้วัด พบว่า ทั้งนักเรียนชาย และหญิงทุกชั้นปี มีความรู้เรื่อง โรคเอดส์น้อย คือ มีผู้ที่สามารถตอบคำถามถูกต้องทั้ง 5 ข้อ มีไม่ถึงร้อยละ 50 (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ร้อยละของนักเรียนชายและหญิงที่ตอบคำถามเกี่ยวกับความรู้เรื่อง โรคเอดส์ ได้ถูกต้องตามตัวชี้วัด

ตอบคำถามถูกต้องทั้ง 5 ข้อตามตัวชี้วัด	2555	2556	2557	2558	2559
นักเรียนชาย					
นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2	12.8	-	11.8	15.1	9.5
นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5	21.6	19.5	20.7	20.6	22.3
นักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2	13.9	13.4	17.5	14.9	15.3
นักเรียนหญิง					
นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2	15.5	-	9.9	14.2	9.7
นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5	25.3	16.2	17.0	18.0	16.8
นักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2	15.8	17.8	17.8	16.4	24.2

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

ปีพ.ศ. 2559 จำแนกเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มนักเรียนข้อคำถามถูกต้องมากที่สุด คือ “การใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์ได้” ส่วนข้อคำถามที่ตอบถูกต้องน้อยที่สุด ได้แก่ข้อคำถาม “การกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์สามารถติดเชื้อได้” (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ร้อยละความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ ของกลุ่มนักเรียน

จังหวัด อุบลราชธานี พ.ศ. 2559

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
	ม.2	ม.2	ม.5	ม.5	ปวช	ปวช
การใช้ถุงยางอนามัยป้องกันการเอดส์ได้	90.8	89.7	96.0	96.2	95.6	91.8
การมีคู่นอนคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอดส์ป้องกันการเอดส์ได้	67.0	79.7	79.1	87.1	81.7	75.4
ยุ่งเป็นพาหะนำเชื้อเอดส์มาสู่คนได้	79.3	85.9	71.4	75.7	75.7	82.0
การกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์สามารถติดเชื้อได้	61.6	67.2	54.2	57.2	56.0	54.8
คนมีสุขภาพแข็งแรงเป็นผู้ติดเชื้อเอดส์ได้	55.8	51.8	67.7	66.8	64.2	66.9
ตอบข้อที่ 1 – 5 ได้ถูกต้อง	9.5	9.7	22.3	16.8	15.3	24.2

บทสรุป

ข้อมูลจากระบบเฝ้าระวังการติดเชื้อเอชไอวีและพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีสะท้อนให้เห็นว่าการระบาดที่ยังคงมีอยู่ในกลุ่มประชากรทั่วไป แนวโน้มการติดเชื้อเอชไอวีไม่ลดลง และมีแนวโน้มสูงขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงสูง ได้แก่ พนักงานบริการทางเพศ กลุ่มชายรักชาย รวมทั้งโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ยังคงสูงอยู่ซึ่งบ่งบอกถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ป้องกัน นอกจากนี้ข้อมูลการสำรวจ และข้อมูลการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อในกลุ่มเยาวชน ยังได้สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ที่ทำให้เยาวชนส่วนหนึ่งมีโอกาสการมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและเสี่ยงต่อการติดเชื้อ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุน้อย มีการใช้ถุงยางอนามัยที่ต่ำ ความรู้เรื่องโรคเอดส์ก็น้อย การบริการเข้าถึงยาต้านไวรัสยังไม่ถึงเกณฑ์ ข้อมูลดังกล่าวข้างต้น นับเป็นสัญญาณเตือนให้ระวังว่าการระบาดหากไม่เร่งรัดดำเนินการควบคุมป้องกันการแพร่ระบาดของติดเชื้อ